

Organ inden for Ministeriet, der skulde staa i direkte Rapport til Handelsstandens Organisationer, der skulde samle alt hvad der vedrører Handelssager i Ministeriet, en Afdeling, i hvilken der skulde ansættes saadanne Mænd, som dels kunde og dels vilde skaffe sig Indsigt i alt, hvad der vedkommer Handelen. Dette Ønske er naturlig blevet mere og mere levende, efterhaanden som Handelsforholdene have udviklet sig og antaget større Former. Det trænger sig paa, og det er saa at sige nødvendigt, at en saadan Institution kan skaffes til Veje. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig videre paa denne Sags Enkelt-heder, da den ikke foreligger; jeg skal blot minde om, at et Lovforslag sigtende til denne Sags Fremme blev forelagt af den ærede Minister i det andet Ting. Det kom til 1ste Behandling den 1ste December i Fjor, og efter en desværre nok saa kølig Modtagelse blev det henvist ikke til et særligt Udvalg, hvor det kunde nyde en saglig Bedømmelse, men til Finansudvalget, hvor det endnu hviler. Siden da have vi ikke hørt noget til Sagen. Jeg skal ikke bruge stærke Udtryk, skønt Fristelsen er stor, men jeg vil som særlig repræsenterende Handelsstandens Interesser i dette Ting udtale en Beklagelse og nedlægge en Protest mod den Behandling, som er bleven Handelsstanden til Del. Jeg haaber, at næste Aar ikke vil bringe de samme eller lignende Skuffelser for Handelsstanden.

Carstensen: Skønt de Udtalelser, jeg skal fremkomme med, desværre ikke kunne faa nogen Indfyldelse paa det endelige Resultat, der vil foreligge ved Finanslovens Vedtagelse, ser jeg mig dog nødsaget til ifølge den Livsvirksomhed, jeg har drevet en hel Del af mit Liv, at berøre særlig en Post paa Marineministeriets Budget, nemlig § 23 C. I. 3: Paabegyndelse af Bygningen af et Mine- og Inspektionsfartøj. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at da vi i Januar forhandlede Loven mod Trawlfiskeriet ved Færøerne, tillod jeg mig at udtale, at jeg meget kunde ønske, at vi byggede endog to Inspektions-skibe; men jeg vilde ikke være i Stand til at slutte mig til et Forslag om, at disse Fartøjer blev byggede paa Marinens Bekostning, altsaa paa Nybygningskontoen. Jeg udviklede ikke den Gang, hvorfor jeg indtog denne Stilling, men jeg skal nu i Korthed gøre Rede derfor. Nybygningskontoen har, takket være den højtærede Ministers aarlige Bestræbelser, faaet et fast Beløb at støtte sig til, og dette kan

man kun paaskønne. Paa den anden Side er denne Konto saa begrænset, at man for at holde Materiellet i Højde med Nutidens Fordringer og komme nogenlunde nær det, der staaar i Søværnsloven, maa ty til ekstraordinære Bevillinger. Spørgsmaalet er nu altsaa dette, om det er rigtigt at bygge det nævnte Skib paa Marinens Nybygningskonto. Efter min Opfattelse er den foreslaaede Nybygning en Imødekommen fra den højtærede Ministers Side over for det andet Ting, der gaar ud over de Interesser, man maa værne om i Marinen. Det er en bekendt Sag, at der hidtil aldrig har været bygget Fiskeriinspektionsfartøjer her i Danmark; man har igennem en Række Aar paabegyndt og udviklet denne Inspektion ved Hjælp af „Hauch“, „Guldborgsund“ og „Grønsund“, Skibe, der ere blevne byggede med militært Formaal for Øje efter de Fordringer, der stilledes paa den Tid, de blev byggede. Nu fremstaar her et nyt Felt, hvortil man vil anvende Nybygningskontoen, og det er det, som gør mig ængstelig. Jeg ser jo godt, at Skibet har Titlen „Mine- og Inspektionsfartøj“; men jeg maa oprigtig sige — skønt jeg ikke har konfereret med en eneste Tekniker, og skønt jeg er overbevist om, at den højtærede Minister kan støtte sig til sine Teknikere — at det efter min Sømandserfaring vil være umuligt at forene disse to Formaal i et og samme Skib. Et Skib, der skal føre Inspektion uden for Skagen i de store Farvande, og som skal være i Stand til at klare sig i meget haardt Vejr, maa først og fremmest have et passende Dybgaende og enkelt Skrue; dobbelt Skrue volder store Vanskeligheder, naar Skibene skulle ligge underdrejede. Det foreslaaede Skib opfylder netop disse to Betingelser. Det maa endvidere for at kunne opjage Trawlerne inde paa Soterritoriet have en jævn god Fart. Dette Skib har omtrent en Fart af 12 Knob, hvilket for Resten er noget lidt, da Farten for Trawlerne stadig er i Tiltagende, Maalet for dem er nemlig at komme først til Marked med den indfangede Fisk for at kunne afsætte den fordelagtig. Man har altsaa været noget beskeden i sine Fordringer til Farten, og det er vel sket af Hensyn til Bekostningen; men som Inspektionsskib er det næsten fortræffeligt, og jeg lykønsker os i Danmark til at have faaet et godt Inspektionsskib netop til det Brug, hvortil det skal anvendes. Men som en Forøgelse af Marinens virkelig brugbare Materiel er det efter min Mening en overordentlig tvivlsom Erhver-